

kan man læse om det – men det fremgår også af en redegørelse fra et amerikansk institut, National Intelligence Estimate, som også beskriver, at Al-Qaeda som organisation faktisk er blevet hårdt ramt af kampen mod terror. Men til gengæld, det anføres så også, er der måske opstået flere mindre celler rundtomkring, som på en måde også gør kampen sværere. Derfor kan vi også se, der har været udført terrorangreb rundtomkring, men det er også sådan, at ganske mange terrorangreb er blevet forpurret, bl.a. som følge af den forstærkede indsats mod terroristvirksomhed.

Det, vi jo i hvert fald ved med sikkerhed, hvis man fulgte fru Line Barfods strategi, er, at så vil Taleban stadig regere i Afghanistan og Saddam stadig regere i Irak. Det er jo kendsgerningerne. Altså, hvis man følger Enhedslistens strategi om intet at gøre, så vil de forbryderiske regimer stadig være ved magten.

Kl. 15.15

Jeg ved godt, at fru Line Barfod er af den opfattelse, at man skal iværksætte noget konfliktløsning, men jeg er ikke sikker på, det ville have gjort noget stærkt indtryk på Taleban f.eks. at iværksætte konfliktløsning. Det forekommer mig, at det var det eneste, vi kunne få ud af fru Line Barfod, som flere gange blev spurgt om: Jamen hvad er så Enhedslistens alternativ til f.eks. den militære operation i Afghanistan? Hvad er det så, Enhedslisten vil? Vi fik ikke noget svar på, hvad Enhedslisten så ville, bortset fra dette ene, at man skulle sætte sig ned og snakke noget mere og iværksætte noget konfliktløsning.

Jeg vil sige, fru Line Barfod siger en række smukke ting, men vil ikke gøre noget for at opnå dem. Taleban var et grusomt, undertrykkende regime, og jeg stiller det spørgsmål: Hvordan kan nogen tro, at det overhovedet havde været muligt at sætte en demokratisk udvikling i gang i Afghanistan uden en udenlandsk militær tilstedeværelse? Det forekommer mig at være ren teori.

Men vi har faktisk et praktisk eksempel i verden på, hvad der sker, når man ingenting foretager sig, og så må man jo stille fru Line Barfod det spørgsmål, om det skulle være bedre. Jeg kan nævne Darfur som eksempel. Der foretager vi os jo ingenting – af mange forskellige grunde, som jeg ikke skal fordybe mig i her. Men der sker ingenting. Og derfor kører myrderierne løs i Darfur. Det kan godt være, at fru Line Barfod synes, at så får man ikke skidt på fingrene, men jeg synes ærlig talt, at man så sidder med en skidt

samvittighed over intet at gøre. Så der er jo et praktisk eksempel i verden på, hvad der sker, hvis man følger fru Line Barfods strategi om intet at foretage sig. Så kører myrderierne løs. Og jeg har svært ved at se, at det skulle være bedre.

Jeg tror altså, at det er ren teori, hvis fru Line Barfod er af den opfattelse, at Talebanregimet frivilligt ville opgive sit rædselsregime og sikre frihed, demokrati og ligestilling mellem f.eks. kvinder og mænd. Der er formodentlig intet sted i verden, man har set en så grusom undertrykkelse af kvinder, som det, der fandt sted under Talebanregimet i Afghanistan. Det overstiger min fantasi at forstå, hvorfor fru Line Barfod tror, at sådan et regime frivilligt ville opgive sin magt. Jeg tror, man må sige, at i den virkelige verden ville det kræve den militære indsats, som det internationale samfund faktisk iværksatte.

Så sagde fru Line Barfod, at der findes ingen eksempler i verden på, at man har kunnet opbygge stabile demokratier ved hjælp af en militær indsats. Det er jo ganske enkelt forkert. Det er der faktisk eksempler på, endda to sådan ret solide eksempler. Lad mig bruge to solide historiske eksempler, Tyskland og Japan. Jeg er ret sikker på, at de to diktaturer ikke var faldet uden en militær indsats. Og i dag er både Tyskland og Japan solide, meget velfungerende demokratier. Så jo, der er bestemt eksempler på, at man gennem en militær indsats kan omstyrte et diktatur og få skabt et bæredygtigt demokrati. Det er så selvfølgelig sværere nogle steder end andre. Det skal vi da erkende, klart nok, men fru Line Barfod har ikke ret i sin meget firkantede påstand om, at det ikke kan lade sig gøre.

Så vil jeg sige til hr. Mogens Lykketoft, at jeg er fuldstændig enig i, at kampen mod terror selvfølgelig skal opfylde principperne om demokrati, retsstat og menneskerettigheder. Jeg er fuldstændig enig. Det var også, hvad jeg sagde i min indledning til debatten i dag.

Men oven på den enighed synes jeg at det er forstemmende, at Socialdemokraterne og øvrigt også De Radikale er med i et forslag til vedtagelse med to andre partier, som slet ikke anerkender, at den militære indsats i Afghanistan er et legitimt og i øvrigt folkeretligt solidt funderet element i kampen mod den internationale terror.

Kl. 15.20

Jeg synes, at det spørgsmål, man hele tiden må tiden må stille sig selv, er: Hvordan skal man egentlig forholde sig, hvis man er af den opfattelse, at visse handlinger kan inspirere nogle til at blive terrorister? Skal vi så undlade at handle?